

Č.j.: VS-1901/835.3/2-2014

Praha 21.04.2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podala [redacted], roznázevaná – Arménie, státní občanka Arménie, trvale bydlící v České republice, o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti jmenované bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost byla podána u Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 19.12.2013. Správní řízení o této žádosti bylo zahájeno dne 07.02.2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra. Žadatelka je vdaná za státního občana České republiky, se kterým uzavřela manželství dne 10.06.2000. V současné době, dle sdělení žadatelky, by mělo probíhat rozvodové řízení. Žadatelka byla na území České republiky žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany od 22.06.1998 do 28.02.2000, kdy jí byla žádost zamítnuta. Trvalý pobyt byl žadatelce povolen od 25.07.2000, žadatelka je státní občankou Arménie.

Správní řízení bylo usnesením Ministerstva vnitra ze dne 27.06.2014 přerušeno do 11.08.2014 a žadatelka byla v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), informována, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 07.02.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka byla poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byla žadatelka vyzvána, aby ve stanovené lhůtě, tj. nejpozději do 11.08.2014, doručila na Ministerstvo vnitra doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství).

Podáním, které došlo Ministerstvu vnitra dne 13.08.2014, doložila jmenovaná některé z dokladů specifikovaných v usnesení Ministerstva vnitra ze dne 27.06.2014 a zároveň požádala o prodloužení lhůty k předložení těch dokladů, které žadatelka

nemohla obstarat ve stanovené lhůtě a které Ministerstvo vnitra požadovalo. Tyto doklady žadatelka předložila Ministerstvu vnitra dne 03.09.2014. Na základě takto shromážděných dokladů Ministerstvo vnitra usnesením o přerušení řízení ze dne 11.11.2014 žadatelku vyzvalo k tomu, aby nejpozději do 31.12.2014 doložila doklady specifikované v tomto usnesení. Ministerstvo vnitra je obdrželo dne 29.12.2014.

Žadatelka založila do spisu fotokopie stran cestovního pasu Arménie č. _____, který byl vydán na jméno a příjmení _____ dne 27.07.2011 s platností do 27.07.2021 a fotokopii průkazu o povolení k trvalému pobytu č. _____, platný do 03.08.2016. Do spisu dále založila přehled svých cest do zahraničí za posledních pět let ke dni podání žádosti o udělení státního občanství České republiky; z přehledu zahraničních cest je patrné, že se žadatelka za posledních pět let ke dni podání žádosti rovněž na území České republiky převážně zdržovala.

Žadatelka je pojištěncem České průmyslové zdravotní pojišťovny, pobočky Ivančice. Do spisu založila potvrzení této zdravotní pojišťovny ze dne 05.12.2013, v němž je uvedeno, že nemá ke dni vystavení potvrzení splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložila kartu pojištěnce, vydané zdravotní pojišťovnou dne 05.12.2013 a 04.08.2014 z níž je patrné, že po celou dobu u povoleného trvalého pobytu byl za žadatelku plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění stát, neboť žadatelka byla vedena buďto v kategorii „ženy na mateřské, osoby na rod.dovolené“ nebo „uchazeč o zaměstnání“.

Žadatelka doložila potvrzení Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Brně, kontaktní pracoviště Ivančice ze dne 10.12.2013 a 04.08.2014, že je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání na tomto úřadu práce od 27.08.2009 dosud. Žadatelka založila do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, které bylo vydané dne 09.12.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst.1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 09.12.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložila potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov ze dne 06.08.2014, z něhož vyplývá, že žadatelka není vedena v evidenci OSSZ Brno a nemá k uvedenému datu žádný splatný nedoplatek na pojistném, ani penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatelka uvedla, že na území České republiky přicestovala v roce 1998. V období od 22.06.1998 do 28.02.2000 byla žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany. Žádost jí však byla zamítnuta. Žadatelce byl povolen trvalý pobyt na území České republiky na sloučení rodiny s občanem České republiky od 25.07.2000. Manželství se státním občanem České republiky uzavřela dne 12.6.2000. Žadatelce byl Městským úřadem Oslavany dne 30.12.2013 vystaven oddací list, ve kterém je dohoda o příjmení ve tvaru _____. Dle sdělení Odboru azylové a migrační politiky žadatelka oznámila změnu svého příjmení a byl jí vystaven průkaz o povolení k trvalému pobytu platný do 30.09.2006 na příjmení _____ rod.příjmení _____ (v dané době byly vydávány průkazy o povolení k trvalému pobytu podle jména uvedeného v matričním dokladu vystaveném Českou republikou). V roce 2011 žadatelka při hlášení změny cestovního dokladu žádala o nový doklad o povolení k

trvalému pobytu, a k tomu předložila cestovní doklad vystavený na jméno [redacted] správní orgán vycházel při vydávání tohoto dokladu z údajů uvedených v cestovním dokladu, na základě zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců). Dle ustanovení § 68 odst. 1 zákona č. 301/2000Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba, které byl matričním úřadem vydán matriční doklad, má povinnost užívat v úředním styku příjmení, popřípadě více příjmení, která jsou uvedena na tomto matričním dokladu. Žadatelka byla Ministerstvem vnitra vyzvána, aby učinila oznámení o podobě svého příjmení arménským úřadům a následně předložila nový cestovní pas odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra k prokázání nahlášení správné podoby svého příjmení a k vystavení nového průkazu o povolení k trvalému pobytu. K tomu žadatelka uvedla, že v Arménii jí nemohli do cestovního dokladu vyznačit druhé příjmení [redacted] žadatelka má však pouze jedno platné příjmení ve tvaru [redacted] výše uvedeného vyplývá, že žadatelka se po celou dobu od uzavření manželství pohybuje s doklady, které neodpovídají reálné skutečnosti, aniž by Ministerstvo vnitra před zahájením správního řízení o této skutečnosti informovala. Rozhodující orgán tak zastává názor, že žadatelka porušuje své povinnosti vyplývající z právního řádu České republiky.

Za doby trvání manželství, v roce 2005, se žadatelce narodila dcera, která má státní občanství České republiky po otci, tedy manželovi žadatelky, kterému v té době svědčila domněnka otcovství. V roce 2006 však bylo rozsudkem Okresního soudu v Brně **otcovství** manžela žadatelky k dceři **popřeno** (žadatelka uvedla, že od roku 2001 s manželem nežije ve společné domácnosti) a za otce byl označen důvěrný přítel žadatelky, se kterým udržovala známost a který je i otcem syna žadatelky, narozeného již v roce 1998. Žadatelka je tedy sice provdána za českého občana, avšak Ministerstvo vnitra nemohlo nechat bez povšimnutí, že žadatelka do spisu uvedla, že od roku 2001 s manželem nesdílí společnou domácnost a neví, kde se manžel zdržuje. Na základě výše uvedených skutečností, lze toto manželství považovat pouze za formální svazek, tedy za manželství, které neplní žádnou ze svých společenských funkcí. Žadatelka bydlí v domě matky biologického otce svých dětí. Dle pobytové kontroly provedené v místě trvalého pobytu žadatelky, vše nasvědčuje tomu, že žadatelka s tímto mužem a dětmi sdílí společnou domácnost.

Ministerstvo vnitra je povinno posuzovat žádost i z hlediska **pracovní integrace** žadatelky v české společnosti. Žadatelka však za celou dobu pobytu na území České republiky **nikdy nepracovala**, o pracovní integraci se tak v jejím případě nedá hovořit. Žadatelka byla vedena jako uchazečka o zaměstnání nebo se starala o své dvě děti. V této souvislosti zůstává otázkou, z jakých finančních zdrojů uhrazovala své životní náklady, neboť pobírá od března 2012 příspěvek na živobytí, příspěvky na děti a svůj příjem uvedla ve výši 5.500,-Kč. Podpora v nezaměstnanosti jí byla poskytována pouze na přelomu roku 2009 a 2010.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení o žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo nakonec k závěru, že její žádosti nevyhoví, a to s ohledem na níže uvedené.

Žadatelka splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatelka povolen od 25.07.2000; žádost o udělení státního občanství České republiky podala žadatelka prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 19.12.2013.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra uvádí, že dnem 01.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), kdy podle jeho ustanovení § 74 se její splnění nevyžaduje.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 27.05.2014 a 6.3.2015 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, z nichž vyplývá, že neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatelky. Žadatelka tak splňuje další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelkou proveden dne 19.12.2013 před Krajským úřadem Jihomoravského kraje v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka znalost českého jazyka prokázala a splnila tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. že fyzická osoba žádající o udělení státního občanství České republiky prokáže znalost českého jazyka.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 zákona o státním občanství potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Z dokladů, které žadatelka

ke své žádosti o udělení státního občanství České republiky doložila, nebylo zjištěno, že by neplnila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Pokud tedy jde o podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, nebylo prokázáno, že tuto žadatelka nesplňuje. Městský úřad v Oslavanech ve svém stanovisku ze dne 30.12.2013 uvedl, že nemá připomínky k žadatelce a doporučuje kladné vyřízení žádosti, stejně tak i Krajský úřad Jihomoravského kraje ve svém stanovisku ze dne 15.1.2014 nemá námítky k udělení státního občanství České republiky, pokud budou splněny všechny zákonné podmínky podle § 7 zákona o státním občanství. Stanovisko Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend Brno ze dne 04.02.2014 je rovněž doporučující.

Státní občanství je považováno za pevný a trvalý vztah mezi žadatelem a Českou republikou. Skutečný vztah k České republice je posuzován v souladu s Vysvětlující zprávou k Evropské úmluvě o státním občanství, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství, z toho pohledu, zda zde existuje opravdové spojení existence zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu na území České republiky a integrace fyzické osoby v České republice. Integrace je charakterizována vazbami rodinnými, pracovními, sociálními, jakož i dodržováním právního řádu České republiky, jejíž občanství hodlá žadatel získat.

Pokud jde o pracovní a společenskou integraci žadatelky v české společnosti, nepovažuje ji Ministerstvo vnitra za plnohodnotnou. Žadatelka zde od svého příjezdu dosud nebyla výdělečně činná, je tudíž závislá na dávkách státní sociální podpory nebo na příjmech svého přítele. Proto je dle názoru Ministerstva vnitra třeba poskytnout žadatelce časový prostor k tomu, aby prokázala své pracovní zapojení v České republice a aby uvedla do souladu s reálnou skutečností i své osobní záležitosti, zejména pravdivost a platnost dokladů, kterými se na území České republiky prokazuje.

Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, má zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, včetně zdravotního pojištění či sociálního zabezpečení, čehož je v tomto případě dlouhodobě využíváno. Lze odkázat také na č. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož cizinci požívají v České republice práva a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Ministerstvo vnitra odkazuje rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že *v případech kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství.*

Tuto tezi pak Ústavní soud dále rozpracoval ve svém usnesení č.j.: II. Ús 624/06 ze dne 17.5.2007. V tomto usnesení Ústavní soud přímo konstatoval, že *není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit*

tím, že cizinci státní občanství neudělí. Dále pak Ústavní soud uvedl, že zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat. V neposlední řadě pak dodává, že co se podmínek pro udělení státního občanství zakotvených v zákoně o státním občanství týče, jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.

Ministerstvo vnitra na základě výše uvedených skutečností po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení a po zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci dospělo k závěru, že žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky nevyhoví a rozhodlo proto o žádosti jmenované způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministru vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4 (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Pavla Vlasatá
referentka společné státní správy a samosprávy

